

**การวิเคราะห์คำศัพท์ HSK ในหนังสือเรียนภาษาจีน
ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี¹**
**The Analysis of HSK Vocabulary in Chinese Textbooks
for students in the Chinese Program, Faculty of Humanities and
Social Sciences, Ubon Ratchathani Rajabhat University**

วิสุดา แก้วหยด

Wisuda Kaewyod

สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Department of Chinese, Faculty of Humanities and Social Sciences

Ubon Ratchathani Rajabhat University

wisuda.k@ubru.ac.th

Received: February 7, 2020

Revised: April 17, 2020

Accepted: May 21, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคำศัพท์ในหนังสือเรียนกับวงคำศัพท์เกณฑ์มาตรฐานวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 1-6 2) เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความสอดคล้องคำศัพท์ในหนังสือเรียนกับวงคำศัพท์เกณฑ์มาตรฐานวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 1-6 และ 3) เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยศึกษาคำศัพท์หนังสือเรียนภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี โดยคัดเลือกวิเคราะห์เฉพาะคำศัพท์ที่ไม่ซ้ำกัน มีจำนวนทั้งสิ้น 1,369 คำ

ผลการศึกษาพบว่า 1) คำศัพท์ในหนังสือเรียนที่ตรงกับคำศัพท์ HSK ระดับ 1-6 มีจำนวน 752 คำ ซึ่งคำศัพท์ HSK ระดับ 3 และระดับ 4 มีจำนวนคำศัพท์สอดคล้องกับวงคำศัพท์ HSK มากที่สุด เมื่อเทียบกับจำนวนคำศัพท์ในระดับอื่น ๆ 2) คำศัพท์ในหนังสือเรียนสอดคล้องกับวงคำศัพท์ HSK ในระดับ 1 มากที่สุด ผลสัดส่วนจำนวนคำศัพท์คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 86% ถัดไปคือ ระดับ 2 มีค่าเฉลี่ย 82.33% ตามลำดับ ดังนั้นผู้เรียนจึงได้เรียนรู้คำศัพท์ HSK ระดับ 1-2 จากหนังสือเรียนมากที่สุด และ 3) หนังสือเรียนภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใช้เรียนในปัจจุบันถือเป็นสื่อที่เหมาะสมและสอดคล้องกับองค์ความรู้ของผู้เรียน คำศัพท์ HSK ระดับ 1-2 ทั้งสามารถพัฒนาให้นักศึกษาเรียนรู้วงคำศัพท์ HSK ระดับ 3 ในช่วงที่ศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้โดยการกระตุ้นและฝึกฝนหรือผู้สอนสอดแทรกคำศัพท์ HSK ระดับ 3 เพิ่มเติมจากเนื้อหาคำศัพท์ที่มีอยู่

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์คำศัพท์ HSK ในหนังสือแบบเรียนภาษาจีนของหลักสูตร สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี พ.ศ. 2561

แล้วในหนังสือเรียน เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านคำศัพท์ HSK ระดับ 3 ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเตรียมความพร้อมสำหรับการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การวิเคราะห์คำศัพท์ การสอบวัดระดับภาษาจีน หนังสือเรียนภาษาจีน นักศึกษาชั้นปีที่ 1

Abstract

The objectives of this study were: 1) to compare the vocabulary used in the Chinese textbooks with the benchmark criterion of the vocabulary in the Chinese Proficiency Test (HSK) Level 1-6; 2) to analyze the conformity of the vocabulary in the Chinese textbooks with the criterion of the Chinese Language Proficiency Test (HSK) Level 1-6; and 3) to propose the guidelines for the development of an efficient teaching and learning method. The samples for this study were 1,369 words taken from the Chinese textbooks for the 1st year students in the Chinese program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Ubon Ratchathani Rajabhat University, Thailand.

The findings of this study were as follows. (1) There were 752 words in the textbooks that matched those in the benchmark criterion for measuring the Chinese language knowledge (HSK) Level 1-6. Moreover, the vocabulary words of HSK level 3 and HSK level 4 were mostly found compared with those from other HSK levels. (2) The words in the textbooks matched those in the HSK Level 1 most with an average of 86%, and in HSK Level 2 with average of 82.33% respectively. Therefore, the students have learnt the vocabulary words of HSK level 1-2 most from the textbooks for 1st year students. (3) Selection of using the Chinese textbooks for teaching 1st year Chinese majors of Ubon Ratchathani Rajabhat University at present is appropriate because the words in the textbooks matched the HSK vocabulary level 1-2, and is suitable for beginners. In addition, these 1st year Chinese majors could be encouraged to learn more vocabulary in HSK level 3 found both in the textbooks and from out-side class materials.

Keywords: Vocabulary Analysis, HSK Testing, Chinese Textbooks, 1st Year Students

บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 ประเทศจีนได้มีบทบาทบนเวทีโลกอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเห็นได้จากปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในหลากหลายมิติที่เกิดขึ้นและเกี่ยวข้องกับประเทศจีน ทั้งในด้านเศรษฐกิจการค้าการลงทุน ด้านการเมืองระหว่างประเทศ รวมไปถึงในมิติทางสังคมและวัฒนธรรม จึงทำให้ภาษาจีนกลางเป็นภาษาต่างประเทศในอันดับต้น ๆ ที่ได้รับความสนใจจากผู้เรียนภาษาในหลายประเทศทั่วโลกไม่น้อยไปกว่าภาษาอื่น ๆ จากปรากฏการณ์ข้างต้น ประเทศไทยจึงได้รับผลพวงจากการขยายอิทธิพลจากประเทศจีนเรื่อยมา โดยเฉพาะการขยายอิทธิพลทางด้านภาษาและวัฒนธรรมจีน ซึ่งทำให้ภาษาจีนได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก และเมื่อปี ค.ศ. 2015 (พ.ศ. 2558) หลังจากที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) รัฐบาลไทยได้มีนโยบายเพื่อเตรียมความพร้อมด้านความรู้ความเข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมของจีนและประเทศในอาเซียนสำหรับเยาวชนไทย ซึ่งถือเป็นนโยบายที่สำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้เยาวชนไทยได้เรียนรู้ถึงความแตกต่างทางด้านภาษาและวัฒนธรรม ตลอดจนมีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานในเขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน (ASEAN-China Free Trade Agreement : ACFTA) และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) ในฐานะที่จีนเป็นคู่ค้าทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทยและอาเซียน (ณัฐฉา สุวรรณช่าง, 2558) ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในประเทศไทยได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา อีกทั้งความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ในการใช้ภาษาจีนกลางก็มีเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ

งานวิจัยด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย ของนริศ วศินานนท์ (2559) ยังชี้ให้เห็นว่า การเรียนการสอนภาษาจีนในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยได้มีการขยายตัวและเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีนกันอย่างแพร่หลาย ไม่ว่าจะเป็นสถาบันอุดมศึกษาในภาครัฐหรือภาคเอกชนต่างก็ได้เปิดการเรียนการสอนภาษาจีนในหลักสูตรต่าง ๆ จนกลายเป็นกระแสการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่มาแรงและได้รับความนิยมจากผู้เรียนเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังมีการเปิดหลักสูตรภาษาจีนในทุกภูมิภาคของประเทศ เนื่องจากนิสิตนักศึกษาที่มีความรู้ด้านภาษาจีนต่างเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานเป็นอย่างมาก ดังนั้น สถาบันระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย จึงพยายามพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาจีนหรือมีแนวคิดและวิธีการเรียนการสอนแบบใหม่ ๆ อีกทั้งเตรียมพร้อมสำหรับวิวัฒนาการด้านการเรียนการสอนภาษาจีนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการยังได้มีการส่งเสริมสนับสนุนให้จัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย โดยกำหนดให้ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศและให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาในการจัดการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีเป็นหนึ่งในสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาจีน โดยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ได้มีนโยบายให้เปิดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับปริญญาตรี ในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนครั้งแรก เมื่อปี พ.ศ.2549 ภายใต้การบริหารงานในรูปคณะกรรมการบริหารหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีน ซึ่งสาขาวิชาภาษาจีน ได้มีกระบวนการพัฒนาหลักสูตรเรื่อยมาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน (พ.ศ.2563) โดยใช้ภาษาไทยและภาษาจีนเป็นสื่อหลักในการเรียนการสอนและมีนโยบายให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 เข้ารับการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนเป็นประจำทุกปี เพื่อเป็นการวัดระดับความสามารถทางด้านภาษาจีนของนักศึกษาให้ใกล้เคียงกับระดับมาตรฐานมากที่สุด และสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ยังเป็นศูนย์สอบย่อยการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) สำหรับนักเรียน นักศึกษาและ

บุคคลทั่วไปที่สนใจ ในเขตจังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดใกล้เคียง โดยความร่วมมือจากสถาบันขงจื่อ มหาวิทยาลัยมหาสารคามอีกด้วย

ในส่วนของการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน ชื่อภาษาอังกฤษ คือ “Chinese Proficiency Test” หรือในภาษาจีนที่เรียกว่า “汉语水平考试 (Hanyu Shuiping Kaoshi)” ตัวย่อคือ “HSK” เป็นการสอบเพื่อวัดระดับความรู้ภาษาจีนของผู้ที่ใช้ภาษาจีนเป็นภาษาที่สอง บริหารงานและควบคุมมาตรฐานโดยสำนักงานดูแลการสอนภาษาจีนเป็นภาษาที่สองของกระทรวงศึกษาธิการ สาธารณรัฐประชาชนจีน (The Office Of Chinese Language Council International : HANBAN) ซึ่งได้เริ่มจัดการสอบ HSK ในประเทศไทยครั้งแรก เมื่อปี พ.ศ. 2548 โดยสำนักงานดูแลการสอนภาษาจีนเป็นภาษาที่สองของกระทรวงศึกษาธิการ สาธารณรัฐประชาชนจีน ได้แต่งตั้งให้มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (ในโครงการความร่วมมือทางการศึกษากับมหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่ง) เป็นหน่วยงานรับผิดชอบการจัดสอบ HSK ในประเทศไทย จะเห็นได้ว่า ความสำคัญของการสอบวัดระดับ HSK ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกนั้น เริ่มปรากฏชัดมากขึ้นตามลำดับ เนื่องจาก HSK เป็นเกณฑ์มาตรฐานด้านการวัดความรู้ความสามารถด้านภาษาจีนและผลคะแนนสอบ HSK ยังเป็นที่ยอมรับในหลายประเทศ ผู้เรียนสามารถนำผลการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน HSK เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการสมัครงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาจีน รวมถึงยังสามารถใช้ผลคะแนน HSK ประกอบการยื่นสมัครเพื่อศึกษาต่อ หรือยื่นสมัครเพื่อขอรับทุนการศึกษาต่อในสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยผลคะแนนสอบ HSK จะมีอายุ 2 ปี อนึ่ง อนาคตอันใกล้นี้ การสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน HSK มีแนวโน้มว่า จะถูกใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดการศึกษาภาษาจีนของประเทศไทยและจะกลายเป็นบรรทัดฐานในการตรวจสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาจีน เช่นเดียวกับ การสอบ TOEFL ที่ใช้วัดความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ดังที่ปฏิบัติกันเป็นสากล่อยในปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้ สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จึงกำหนดให้นักศึกษาทุกคน ต้องสอบผ่าน HSK ระดับ 4 ก่อนสำเร็จการศึกษา และต้องนำผลคะแนนการสอบดังกล่าว มายื่นประกอบการพิจารณาขออนุมัติการสำเร็จการศึกษา โดยเงื่อนไขดังกล่าวถือเป็นส่วนหนึ่งของข้อกำหนดในการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่สาขาวิชาภาษาจีนได้กำหนดไว้

นอกเหนือจากความสำคัญของการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน HSK ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนแล้วนั้น การเลือกใช้หนังสือหรือตำราเรียนเพื่อให้สอดคล้องกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้นนั้น ก็ถือเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ด้านภาษาจีนได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามยังพบว่าคำศัพท์หรือวงคำศัพท์ภาษาจีนในหนังสือหรือตำราเรียนภาษาจีนที่ได้ถูกแต่งหรือถูกเรียบเรียงขึ้นเพื่อจำหน่ายในประเทศไทยนั้น ยังมีข้อบกพร่องและไม่สอดคล้องกับการส่งเสริมให้เกิดพัฒนาการด้านการเรียนรู้ภาษาจีนของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ฉะนั้น อาจารย์ผู้สอนภาษาจีนในระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ มักนิยมสั่งซื้อเอกสารตำรานำเข้ามาจากประเทศจีน แต่ด้วยราคาที่ค่อนข้างสูง จึงทำให้มีการแต่งเนื้อหาขึ้นเองหรือค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ตต่าง ๆ โดยให้สอดคล้องกับรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรมากที่สุด ซึ่งอาจจะเป็นที่ยอมรับเฉพาะในสถานศึกษาแห่งนั้นเท่านั้น และอาจกล่าวได้ว่าเอกสารตำราเรียนในลักษณะดังกล่าวยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร นอกจากนี้ ปัญหาอีกประการในการเลือกใช้หนังสือเรียน คือ ผู้สอนมีกระบวนการจัดทำกรวิเคราะห์และประเมินหนังสือเรียนที่ตนใช้สอนเป็นส่วนน้อย เพราะเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน (กระทรวงศึกษาธิการ, กองวิจัยทางการศึกษา, 2543) หากผู้เรียนในแต่ละระดับชั้นใช้หนังสือเรียนที่ยังไม่ผ่านกระบวนการวิเคราะห์และประเมินหนังสือเรียน อาจส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้เท่าที่ควร ทั้งนี้ งานวิจัยของนุชนาฏ วรยศศรี (2544) ยังให้เหตุผลเพิ่มเติมว่า ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจะดีได้ ต้องขึ้นอยู่กับหนังสือเรียนและสื่อการเรียนการสอนเป็น

สำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wang Yuxiang, Liu Yali (2013) ที่กล่าวไว้ว่า หนังสือเรียนเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้เป็นสื่อกลางระหว่างผู้สอนและผู้เรียนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในกระบวนการเรียนการสอน จะเห็นได้ว่าหนังสือเรียนที่ดีและเหมาะสม มีส่วนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ทางสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มีการพัฒนาหลักสูตร พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะการเลือกใช้หนังสือเรียนและเอกสารประกอบการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังได้กำหนดให้นักศึกษาทุกคนต้องสอบผ่าน HSK ระดับ 4 ก่อนสำเร็จการศึกษา แม้ว่าสาขาวิชาภาษาจีน จะมีการพัฒนาหลักสูตร แบบเรียน วิธีการสอนอย่างต่อเนื่อง แต่หากพิจารณาถึงคุณภาพความสามารถทางด้านภาษาจีนของผู้เรียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลคะแนนสอบ HSK ส่วนใหญ่ยังอยู่ในเกณฑ์ระดับกลางเท่านั้น ปัญหาข้างต้นดังกล่าว ได้สะท้อนให้เห็นว่า หากผู้สอนเลือกใช้หนังสือเรียนในแต่ละรายวิชา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หนังสือเรียนภาษาจีนสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ไม่สอดคล้องกับระดับความสามารถและไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนด จะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ภาษาจีนและองค์ความรู้ของนักศึกษาในระดับชั้นปีที่สูงขึ้นต่อไป โดยงานวิจัยของ Zhou Xiaobing, Chen Nan (2013) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์หนังสือเรียนภาษาจีนไว้ว่า แม้ว่าปัจจุบันจะมีการจัดพิมพ์หนังสือเรียนภาษาจีนสำหรับใช้ในการเรียนการสอนมากมายและค่อนข้างหลากหลาย แต่ยังพบจุดอ่อนอยู่ไม่น้อย ฉะนั้นผู้สอนควรทำการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของหนังสือเรียน ทั้งในส่วนของจำนวนคำศัพท์ ระดับความยากง่ายของคำศัพท์ ประเภทของคำศัพท์ การซ้ำคำ และการอธิบายคำศัพท์ Nation (1990) และ Laufer (1991) ได้ให้เหตุผลที่สอดคล้องกับสำคัญของคำศัพท์ว่า คำศัพท์ถือเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญมากในการเรียน โดยเฉพาะการเรียนภาษาที่สอง เนื่องจากคำศัพท์เป็นหนึ่งในเนื้อหาการเรียนรู้ที่สำคัญในระดับต้น ๆ สำหรับผู้ที่เริ่มเรียนภาษา ดังนั้น เพื่อเป็นแนวทางในการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ในการเลือกใช้หนังสือภาษาจีนสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การวิเคราะห์ด้านคำศัพท์ โดยเฉพาะด้านจำนวนคำศัพท์ HSK ในหนังสือเรียนของรายวิชาที่เป็นวิชาบังคับและวิชาเลือกของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ว่ามีความสอดคล้องสัมพันธ์กับวงคำศัพท์ HSK ในระดับใดบ้าง เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ให้ดียิ่งขึ้น รวมถึงให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพความสามารถทางภาษาจีนได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ จึงได้มุ่งเน้นศึกษาวิเคราะห์คำศัพท์ในหนังสือเรียนภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ใช้ในการเรียนการสอนในปัจจุบันว่ามีความสอดคล้องสัมพันธ์กับวงคำศัพท์ HSK ระดับต่าง ๆ ในสัดส่วนจำนวนเท่าใด ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและเป็นแนวทางในการเลือกใช้หนังสือเรียนให้เหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรกำหนดไว้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคำศัพท์ในหนังสือเรียนภาษาจีนกับวงคำศัพท์เกณฑ์มาตรฐานวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 1-6
2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความสอดคล้องคำศัพท์ในหนังสือภาษาจีนกับวงคำศัพท์เกณฑ์มาตรฐานวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 1-6
3. เพื่อนำเสนอแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้วิธีการคัดเลือกเนื้อหาและข้อมูลจาก หนังสือเรียนภาษาจีนในรายวิชาบังคับและรายวิชาเลือก ของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 1 (หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช 2559) ดังนี้

ตารางที่ 1 รายวิชาเรียนภาษาจีน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 (ภาคเรียนที่ 1-2)

ลำดับ	ภาคเรียน	รายวิชา	หนังสือเรียน
1	1 /บังคับ	ภาษาจีนระดับต้น 1	1) 吴中伟.(2010).《当代中文课文》泰语版 (第一版), 华语教学出版社。 2) 吴中伟.(2010).《当代中文练习册》泰语版 (第一版), 华语教学出版社。
2	1 /บังคับ	ระบบเสียงภาษาจีน	-
3	1 /เลือก	การฟังและการพูดภาษาจีน 1	王淑红.(2012).《发展汉语·初级口语》 (第二版), 北京语言大学出版社。
4	2 /บังคับ	ภาษาจีนระดับต้น 2	1) 吴中伟.(2010).《当代中文课文》泰语版 (第一版), 华语教学出版社。 2) 吴中伟.(2010).《当代中文练习册》泰语版 (第一版), 华语教学出版社。
5	2 /บังคับ	ศิลปะการเขียนอักษรจีน	-
6	2 /เลือก	การฟังและการพูดภาษาจีน 2	王淑红.(2012).《发展汉语·初级口语》 (第二版), 北京语言大学出版社。

จากตารางข้างต้น ผู้วิจัยได้คัดเลือกหนังสือเรียนเพื่อใช้ในการเรียนการสอนในรายวิชาบังคับและรายวิชาเลือก จำนวน 4 รายวิชา เพื่อนำไปสู่กระบวนการวิจัย ดังนี้

1.1 ในภาคเรียนที่ 1 ผู้วิจัยคัดเลือกหนังสือเรียนในรายวิชาบังคับ คือ **วิชาภาษาจีนระดับต้น 1** ซึ่งใช้หนังสือเรียนภาษาจีนปัจจุบัน สำหรับผู้เรียนระดับพื้นฐาน (ฉบับภาษาจีน-ไทย) พร้อมหนังสือชุดแบบฝึกหัดและซีดี (CD) 《当代中文》+《练习册》泰语版โดยสำนักพิมพ์การศึกษา Huayu ปักกิ่ง และหนังสือเรียนในรายวิชาเลือก **วิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1** ซึ่งใช้หนังสือเรียนการพูดภาษาจีนเบื้องต้น 《发展汉语·初级口语》 (I) พร้อมซีดี (CD) ประกอบการฟังและการพูด โดยสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่ง ส่วน **วิชาระบบเสียงภาษาจีน** นั้น เนื่องจากเนื้อหาการเรียนการสอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียน เรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ “สัทอักษรจีนกลาง” หรือที่เรียกว่า “การออกเสียงพินอิน” ซึ่งเป็นระบบการสะกดคำและถอดเสียงภาษาจีนมาตรฐาน ด้วยตัวอักษรโรมัน โดยคำศัพท์ที่พบในรายวิชาดังกล่าวมีค่อนข้างน้อย อีกทั้งคำศัพท์ได้ปรากฏอยู่ในหนังสือเรียนในรายวิชาบังคับภาษาจีนระดับต้น 1 และ หนังสือเรียนในรายวิชาเลือกการฟังและการพูดภาษาจีน 1 แล้ว ดังนั้น ผู้วิจัยจึงไม่นำรายวิชาดังกล่าว มาทำการศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์กับวงคำศัพท์ในการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน HSK

1.2 ในภาคเรียนที่ 2 ผู้วิจัยได้คัดเลือกหนังสือเรียนในรายวิชาบังคับ **วิชาภาษาจีนระดับต้น 2** ซึ่งใช้หนังสือภาษาจีนปัจจุบัน สำหรับผู้เรียนระดับพื้นฐาน (ฉบับภาษาจีน-ไทย) พร้อมหนังสือชุดแบบฝึกหัดและซีดี (CD) 《当代中文》+《练习册》泰语版โดยสำนักพิมพ์การศึกษา Huayu ปักกิ่ง และ หนังสือเรียนในรายวิชาเลือก **วิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 2** ซึ่งใช้หนังสือเรียนการพูดภาษาจีนเบื้องต้น 《发展汉语·初级口语》(I) และ ซีดี (CD) ประกอบการฟังและการพูด โดยสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่ง ส่วน **วิชาศิลปะการเขียนอักษรจีน** นั้น เนื่องจากเนื้อหาในรายวิชาดังกล่าวเป็นการเรียนการสอนเทคนิคและวิธีการใช้พู่กันจีนในการเขียนอักษรจีนในรูปแบบหรือองค์ประกอบตัวอักษรจีนต่าง ๆ รวมถึงการวาดภาพลายเส้นพื้นฐานเพื่อวาดภาพโดยใช้พู่กันจีนและเน้นการเรียนการสอนในภาคปฏิบัติเป็นหลัก โดยคำศัพท์ที่พบมีค่อนข้างน้อย อีกทั้งคำศัพท์ที่ใช้ในการเขียนอักษรจีนเป็นคำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในหนังสือเรียนในรายวิชาบังคับ วิชาภาษาจีนระดับต้น 1 และ หนังสือเรียนในรายวิชาเลือก วิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 แล้ว ดังนั้น ผู้วิจัยจึงไม่นำรายวิชาดังกล่าว มาทำการศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์วงคำศัพท์ในการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน HSK

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล จากวงคำศัพท์ในหนังสือเรียนรายวิชาบังคับและรายวิชาเลือก (หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช 2559) ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มีจำนวน 4 รายวิชา ซึ่งใช้หนังสือเรียนจำนวน 2 เล่ม มีคำศัพท์จำนวนทั้งสิ้น 1,830 คำ ดังนี้

2.1 หนังสือเรียนภาษาจีนปัจจุบัน 《当代中文》ใช้ในรายวิชาภาษาจีนระดับต้น 1 (บังคับ) และ รายวิชาภาษาจีนระดับต้น 2 (บังคับ) มีทั้งหมด 20 บท หลังจากผู้เรียนได้เรียนหนังสือเรียนชุดนี้ จะได้เรียนรู้คำศัพท์ทั้งหมด จำนวน 1,213 คำ

2.2 หนังสือเรียนการพูดภาษาจีนเบื้องต้น 《发展汉语》初级口语 ใช้ในรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 (เลือก) และ รายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 2 (เลือก) มีทั้งหมด 23 บท หลังจากผู้เรียนเรียนหนังสือเรียนชุดนี้แล้ว จะได้เรียนรู้คำศัพท์ทั้งหมด จำนวน 617 คำ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยนี้ ใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ วงคำศัพท์จากเกณฑ์มาตรฐานการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (Chinese Proficiency Test : HSK) ระดับ 1-6 ซึ่งเป็นเกณฑ์มาตรฐานด้านการวัดความรู้ความสามารถด้านภาษาจีนโดยเฉพาะ แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่

- 3.1 คำศัพท์ HSK ระดับที่ 1 มีจำนวน 150 คำ
- 3.2 คำศัพท์ HSK ระดับที่ 2 เพิ่มขึ้น จากระดับ 1 อีก 150 คำ มีจำนวน 300 คำ
- 3.3 คำศัพท์ HSK ระดับที่ 3 เพิ่มขึ้น จากระดับ 2 อีก 300 คำ มีจำนวน 600 คำ
- 3.4 คำศัพท์ HSK ระดับที่ 4 เพิ่มขึ้น จากระดับ 3 อีก 600 คำ มีจำนวน 1,200 คำ
- 3.5 คำศัพท์ HSK ระดับที่ 5 เพิ่มขึ้น จากระดับ 4 อีก 1,300 คำ มีจำนวน 2,500 คำ
- 3.6 คำศัพท์ HSK ระดับที่ 6 เพิ่มขึ้น จากระดับ 5 อีก 2,500 คำ มีจำนวน 5,000 คำ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากงานวิจัยของ Wen Zhiyu (2013), Wu Rina (2014) และ Hong Ju Hee (2017) ที่ได้กล่าวถึงกระบวนการวิเคราะห์คำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์ในหนังสือ

เรียนภาษาจีนจะมีคำศัพท์ที่ซ้ำกัน ฉะนั้น จึงควรทำการคัดเลือกและตัดคำศัพท์ที่ซ้ำกันออกเพื่อให้ได้มาซึ่งจำนวนคำศัพท์ที่มีอยู่จริงในหนังสือเรียน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้บูรณาการแนวความคิดข้างต้นเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำคำศัพท์ทั้งหมดที่พบในหนังสือเรียนทั้ง 2 เล่ม จากส่วนที่เป็นเนื้อหาคำศัพท์ ส่วนที่เป็นเนื้อหาบทเรียน ส่วนที่อธิบายไวยากรณ์ และส่วนที่เป็นแบบฝึกหัดของแต่ละบทเรียนทั้งหมดรวบรวมจำนวนคำศัพท์ได้ทั้งสิ้น 1,830 คำ จากนั้น ผู้วิจัยทำการคัดเลือก โดยตัดคำศัพท์ที่พบซ้ำกันในแต่ละบทออก รวมทั้ง หากพบว่าหนังสือเรียนแต่ละเล่ม มีคำศัพท์ที่เป็นคำศัพท์คำเดียวกัน ก็ทำการตัดคำที่ซ้ำกันออกให้เหลือเพียงหนึ่งคำ เพื่อทำการวิเคราะห์เฉพาะคำศัพท์ที่ไม่ซ้ำกันเท่านั้น ซึ่งพบว่ามีคำศัพท์ที่ไม่ซ้ำกันจำนวนทั้งสิ้น 1,369 คำ จากนั้น ผู้วิจัยจึงนำคำศัพท์มาเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์แยกแยะ แยกแยะคำศัพท์ที่ละคำว่าตรงกับวงคำศัพท์ HSK ระดับใดและมีสัดส่วนเท่าใด โดยมีกระบวนการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 เปรียบเทียบคำศัพท์ในหนังสือเรียนกับวงคำศัพท์ HSK ระดับ 1-6

4.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องคำศัพท์ในหนังสือเรียนกับวงคำศัพท์ HSK ระดับ 1-6

4.3 สรุปผลและนำเสนอข้อมูลการวิเคราะห์คำศัพท์ HSK ระดับ 1-6 กับ คำศัพท์ในหนังสือเรียน พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

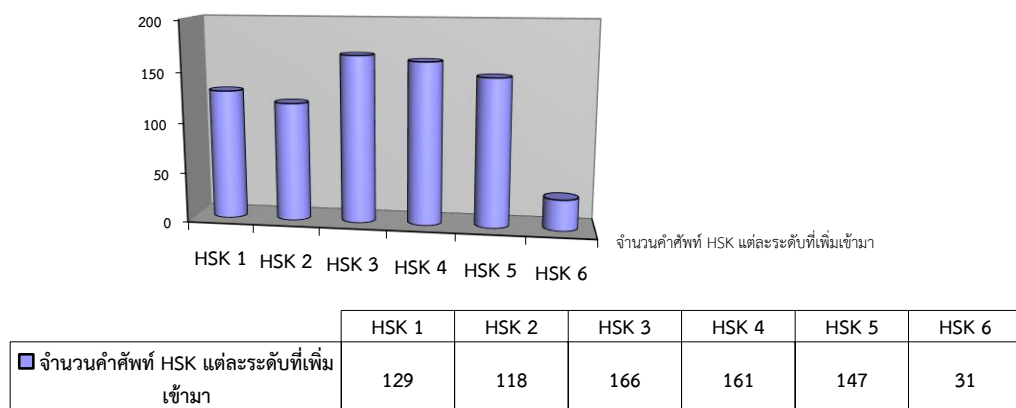
สรุปผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาวิเคราะห์คำศัพท์ HSK ระดับ 1-6 ในหนังสือเรียนจำนวน 1,369 คำ สามารถนำเสนอข้อมูลจากกระบวนการวิเคราะห์ได้ ดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบคำศัพท์ในหนังสือเรียนกับวงคำศัพท์ HSK ระดับ 1-6

จากการวิเคราะห์ เปรียบเทียบ เพื่อหาคำศัพท์ที่ตรงกับวงคำศัพท์เกณฑ์มาตรฐานวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ตั้งแต่ระดับ 1-6 พบว่า คำศัพท์ในหนังสือเรียนทั้ง 1,369 คำ มีคำศัพท์ที่ไม่ตรงกับคำศัพท์เกณฑ์มาตรฐานวัดระดับความรู้มาตรฐานภาษาจีน (HSK) จำนวน 617 คำ และมีคำศัพท์ที่พบว่าตรงกับคำศัพท์ HSK ในระดับต่าง ๆ จำนวน 752 คำ ดังรายละเอียดในตารางด้านล่างนี้

แผนภูมิที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคำศัพท์ในหนังสือเรียนกับวงคำศัพท์ HSK ระดับ 1-6

คำศัพท์ HSK ระดับ 1-6 ได้กำหนดเกณฑ์จำนวนคำศัพท์และจำแนกคำศัพท์แต่ละระดับไว้ว่า คำศัพท์ HSK ระดับ 1 มีจำนวน 150 คำ เมื่อตรวจสอบคำศัพท์ HSK ระดับ 2 จะพบว่า มีทั้งคำศัพท์ HSK ระดับ 1 จำนวน 150 คำ รวมอยู่คำศัพท์ HSK ระดับ 2 ด้วย อีกทั้งได้กำหนดคำศัพท์ใหม่เพิ่มขึ้นอีก 150 คำ รวมเป็นจำนวน 300 คำ ดังนั้น HSK ระดับ 2 จะมีคำศัพท์ที่ซ้ำกันกับ HSK ระดับ 1 รวมอยู่จำนวน 150 คำ เช่นเดียวกันกับคำศัพท์ HSK ระดับ 3 จะมีทั้งคำศัพท์ HSK ระดับ 1 และ HSK ระดับ 2 รวมอยู่ด้วยและกำหนดคำศัพท์ใหม่เพิ่มขึ้นอีก 300 คำ รวมเป็นจำนวน 600 คำ และในระดับอื่น ๆ จะพบว่า มีคำศัพท์ซ้ำกันในระดับที่ต่ำกว่ารวมอยู่ด้วยเช่นกัน ซึ่งแผนภูมิแสดงผลข้างต้น เป็นข้อมูลการเปรียบเทียบคำศัพท์ในหนังสือเรียนภาษาจีนที่พบว่าตรงกับคำศัพท์ HSK ในระดับ 1-6 รวมจำนวน 752 คำ โดยแบ่งเป็น HSK ระดับ 1 จำนวน 129 คำ, HSK ระดับ 2 จำนวน 118 คำ, HSK ระดับ 3 จำนวน 166 คำ, HSK ระดับ 4 จำนวน 161 คำ, HSK ระดับ 5 จำนวน 147 คำ และ HSK ระดับ 6 จำนวน 31 คำ ซึ่งผลจำนวนคำศัพท์ที่พบตรงกับคำศัพท์ HSK ในระดับ 1-6 ข้างต้นนั้น เป็นผลจากการวิเคราะห์เฉพาะคำศัพท์ HSK ที่ไม่ซ้ำกันในแต่ละระดับ เช่น คำศัพท์ในหนังสือเรียน มีคำว่า 爱 (รัก,ชอบ) เป็นคำศัพท์ HSK ที่ปรากฏทั้งในระดับ 1,2,3,4,5 และ 6 ดังนั้นจะถือว่า 爱 (รัก,ชอบ) เป็นคำศัพท์ HSK ระดับ 1 เนื่องจาก HSK ระดับ 1 เป็นระดับแรกที่พบคำศัพท์ดังกล่าว ส่วนผลจำนวนคำศัพท์ HSK ระดับ 2 ทั้ง 118 คำนั้น เป็นการนับเฉพาะคำศัพท์ใหม่ที่เพิ่มขึ้นมาจาก HSK ระดับ 1 โดยไม่ซ้ำกับคำศัพท์ HSK ระดับ 1 ส่วนคำศัพท์ระดับอื่น ๆ ผู้วิจัยก็ใช้วิธีการเดียวกัน กล่าวคือ คำศัพท์ที่เคยพบแล้วจะไม่นับรวมเข้าไปในระดับที่สูงขึ้น เพื่อให้ได้ข้อมูลจำนวนสัดส่วนคำศัพท์ HSK แต่ละระดับในหนังสือเรียนที่ชัดเจนขึ้น

1. การวิเคราะห์ความสอดคล้องคำศัพท์ในหนังสือเรียนกับวงคำศัพท์ HSK ระดับ 1-6

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลคำศัพท์ในหนังสือเรียนกับวงคำศัพท์ HSK ระดับ 1-6 ทั้ง 752 คำ ข้างต้น แสดงให้เห็นว่า หนังสือเรียนภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีคำศัพท์ HSK ระดับ 3 และ HSK ระดับ 4 เพิ่มเข้ามามากที่สุด ดังนั้นอาจเป็นไปได้ว่า เมื่อผู้เรียนใช้หนังสือเรียนภาษาจีนชั้นปีที่ 1 แล้ว ผู้เรียนอาจจะมีความรู้ครอบคลุมวงคำศัพท์ HSK ระดับ 3 และ HSK ระดับ 4 มากที่สุด แต่เมื่อทำการวิเคราะห์ความสอดคล้องของคำศัพท์ในหนังสือเรียนกับวงคำศัพท์ HSK ระดับ 1-6 ในขั้นตอนนี้ กลับพบว่า คำศัพท์ HSK ระดับ 3 และ HSK ระดับ 4 ที่พบในหนังสือเรียนที่มีจำนวนเพิ่มเข้ามามากที่สุด ไม่ได้เป็นตัวกำหนดว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้วงคำศัพท์ HSK ระดับดังกล่าวมากที่สุด ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องคำศัพท์ในหนังสือเรียนกับวงคำศัพท์ HSK ระดับ 1-6

ผลการวิเคราะห์	ระดับ					
	1	2	3	4	5	6
จำนวนคำศัพท์ HSK ที่เกณฑ์มาตรฐานกำหนด	150	300	600	1,200	2,500	5,000
จำนวนคำศัพท์ HSK ที่เพิ่มเข้ามาในหนังสือเรียนแต่ละระดับ	129	118	166	161	147	31
ผลจำนวนคำศัพท์ HSK ที่สามารถเรียนรู้ได้จากหนังสือเรียน	129	247	413	574	721	752
จำนวนคำศัพท์ที่ขาดไปจากมาตรฐาน HSK กำหนด	21	53	187	626	1,779	4,248

จากเกณฑ์มาตรฐานวงคำศัพท์การสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน HSK ที่ระบุไว้ว่า ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ HSK ในระดับ 1 ในจำนวน 150 คำ, HSK ระดับ 2 เพิ่มขึ้นอีก 150 คำเป็น 300 คำ, HSK ระดับ 3 เพิ่มขึ้นอีก 300 คำเป็น 600 คำ, HSK ระดับ 4 เพิ่มขึ้นอีก 600 คำเป็น 1,200 คำ, HSK ระดับ 5 เพิ่มขึ้นอีก 1,300 คำเป็น 2,500 คำ, HSK ระดับ 6 เพิ่มขึ้นอีก 2,500 คำเป็น 5,000 คำ เมื่อนำข้อมูลดังกล่าว มาทำการวิเคราะห์ความสอดคล้องคำศัพท์ในหนังสือเรียนกับวงคำศัพท์ HSK ระดับ 1-6 พบว่าเมื่อผู้เรียนเรียนหนังสือเรียนภาษาจีนในชั้นปีที่ 1 จบแล้ว แม้ว่าผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ HSK ระดับ 3 และ HSK ระดับ 4 มากที่สุด เนื่องจากมีจำนวนคำศัพท์เพิ่มเข้ามามากที่สุด แต่เมื่อวิเคราะห์ผลจากจำนวนคำศัพท์ที่ขาดไปจากที่มาตรฐาน HSK กำหนดไว้ กลับพบว่าผู้เรียนมีความรู้ครอบคลุมวงคำศัพท์ HSK ในระดับ 1 และ HSK ระดับ 2 มากที่สุด สังเกตได้จากผลการวิเคราะห์จำนวนคำศัพท์ HSK (ดังตารางที่ 2) จะเห็นว่า จำนวนคำศัพท์ที่ขาดไปจากมาตรฐานที่ HSK กำหนดในระดับ 1 มีเพียงจำนวน 21 คำและ HSK ระดับ 2 มีเพียงจำนวน 53 คำ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า คำศัพท์ระดับดังกล่าวที่ขาดไปมีจำนวนค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนคำศัพท์ที่ขาดไปจากมาตรฐาน HSK ของระดับ 3, ระดับ 4, HSK ระดับ 5 และ HSK ระดับ 6 ซึ่งเป็นจำนวนระดับหลักร้อยจนไปถึงหลักพัน จึงทำให้พบว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้และมีความรู้วงคำศัพท์ HSK ระดับ 1 และ HSK ระดับ 2 ในหนังสือเรียนมีจำนวนใกล้เคียงกับจำนวนวงคำศัพท์ HSK ตามที่มาตรฐานกำหนดมากที่สุด โดยสามารถอธิบายและแสดงผลสัดส่วนจำนวนคำศัพท์ HSK ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากหนังสือเรียนและจำนวนคำศัพท์ที่ขาดไปจากมาตรฐาน HSK ในรูปแบบค่าเฉลี่ยร้อยละ (ตามแผนภูมิที่ 2) ด้านล่าง ซึ่งแบ่งผลจำนวนค่าเฉลี่ยร้อยละตามเกณฑ์ Descriptive Rating Scale (Likert Scale) ไว้ 5 ระดับ ดังนี้

80 - 100% แสดงถึงจำนวนคำศัพท์ระดับนั้น ๆ ใกล้เคียงกับจำนวนคำศัพท์เกณฑ์มาตรฐานการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK กำหนดไว้ มากที่สุด

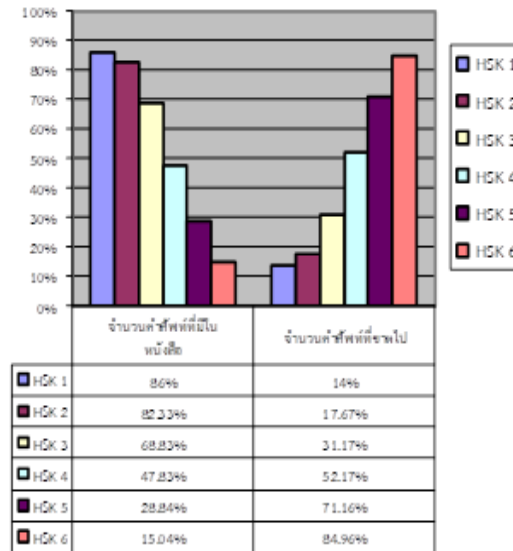
60 - 79% แสดงถึงจำนวนคำศัพท์ระดับนั้น ๆ ใกล้เคียงกับจำนวนคำศัพท์เกณฑ์มาตรฐานการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK กำหนดไว้ มาก

40 - 59% แสดงถึงจำนวนคำศัพท์ระดับนั้น ๆ ใกล้เคียงกับจำนวนคำศัพท์เกณฑ์มาตรฐานการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK กำหนดไว้ ระดับปานกลาง

20 - 39% แสดงถึงจำนวนคำศัพท์ระดับนั้น ๆ ใกล้เคียงกับจำนวนคำศัพท์เกณฑ์มาตรฐานการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK กำหนดไว้ น้อย

0 - 19% แสดงถึงจำนวนคำศัพท์ระดับนั้น ๆ ใกล้เคียงกับจำนวนคำศัพท์เกณฑ์มาตรฐานการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK กำหนดไว้ น้อยมากที่สุด

แผนภูมิที่ 2 ผลแสดงสัดส่วนจำนวนคำศัพท์ HSK ในหนังสือเรียนและจำนวนคำศัพท์ HSK ที่ขาดไป

ตารางแผนภูมิข้างต้น จะเห็นได้ว่า สัดส่วนจำนวนคำศัพท์ในหนังสือเรียนภาษาจีนที่สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK มีความสอดคล้องและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1.1 จำนวนคำศัพท์ HSK ระดับ 1 กำหนดไว้ 150 คำ ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ HSK ระดับ 1 จากหนังสือเรียนได้ จำนวน 129 คำ คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 86% ซึ่งเป็นจำนวนที่มีความใกล้เคียงกับจำนวนคำศัพท์ที่เกณฑ์มาตรฐานการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 1 ที่กำหนดไว้ในระดับมากที่สุด

1.2 จำนวนคำศัพท์ HSK ระดับ 2 กำหนดให้เรียนรู้คำศัพท์จากระดับที่ 1 จำนวน 150 คำ และได้กำหนดคำศัพท์ใหม่เพิ่มขึ้นอีก 150 คำ รวมเป็น 300 คำ ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ HSK ระดับ 1 จำนวน 129 คำ และเรียนรู้คำศัพท์ HSK ระดับ 2 ที่เพิ่มเข้ามาใหม่อีก จำนวน 118 คำ รวมเป็นจำนวน 247 คำ คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 82.33% ซึ่งผลจำนวนคำศัพท์ HSK ระดับ 2 ที่พบในหนังสือเรียนมีความใกล้เคียงกับจำนวนคำศัพท์ที่เกณฑ์มาตรฐานการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 2 ที่กำหนดไว้ในระดับมากที่สุด

1.3 จำนวนคำศัพท์ HSK ระดับ 3 กำหนดให้เรียนรู้คำศัพท์จากระดับที่ 2 จำนวน 300 คำ และได้กำหนดคำศัพท์ใหม่เพิ่มขึ้นอีก 300 คำ รวมเป็น 600 คำ ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ HSK ระดับ 2 จำนวน 247 คำ และเรียนรู้คำศัพท์ HSK ระดับ 3 ที่เพิ่มเข้ามาใหม่อีก จำนวน 166 คำ รวมเป็นจำนวน 413 คำ คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 68.83% ซึ่งผลจำนวนคำศัพท์ HSK ระดับ 3 ที่พบในหนังสือเรียนมีความใกล้เคียงกับจำนวนคำศัพท์ที่เกณฑ์มาตรฐานการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 3 ที่กำหนดไว้ในระดับมาก

1.4 จำนวนคำศัพท์ HSK ระดับ 4 กำหนดให้เรียนรู้คำศัพท์จากระดับที่ 3 จำนวน 600 คำ และได้กำหนดคำศัพท์ใหม่เพิ่มขึ้นอีก 600 คำ รวมเป็น 1,200 คำ ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ HSK ระดับ 3 จำนวน 413 คำ และเรียนรู้คำศัพท์ HSK ระดับ 4 ที่เพิ่มเข้ามาใหม่อีก จำนวน

161 คำ รวมเป็นจำนวน 574 คำ คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 47.83% ซึ่งผลจำนวนคำศัพท์ HSK ระดับ 4 ที่พบในหนังสือเรียนมีความใกล้เคียงกับจำนวนคำศัพท์ที่เกณฑ์มาตรฐานการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 4 ที่กำหนดไว้ในระดับปานกลาง

1.5 จำนวนคำศัพท์ HSK ระดับ 5 กำหนดให้เรียนรู้คำศัพท์จากระดับที่ 4 จำนวน 1,200 คำ และได้กำหนดคำศัพท์ใหม่เพิ่มขึ้นอีก 1,300 คำ รวมเป็น 2,500 คำ ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ HSK ระดับ 4 จำนวน 574 คำ และเรียนรู้คำศัพท์ HSK ระดับ 5 ที่เพิ่มเข้ามาใหม่อีก จำนวน 147 คำ รวมเป็นจำนวน 721 คำเท่านั้น คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 28.84% ซึ่งผลจำนวนคำศัพท์ HSK ระดับ 5 ที่พบในหนังสือเรียนไม่เพียงแต่ไม่ถึงครึ่งของจำนวนคำศัพท์ที่เกณฑ์มาตรฐานการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 5 ที่กำหนดไว้ ทั้งยังมีความใกล้เคียงกับจำนวนคำศัพท์ที่เกณฑ์มาตรฐาน HSK ระดับ 5 ที่กำหนดไว้ในระดับน้อย

จำนวนคำศัพท์ HSK ระดับ 6 กำหนดให้เรียนรู้คำศัพท์จากระดับที่ 5 จำนวน 2,500 คำ และได้กำหนดคำศัพท์ใหม่เพิ่มขึ้นอีก 2,500 คำ รวมเป็น 5,000 คำ ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ HSK ระดับ 5 จำนวน 721 คำ และเรียนรู้คำศัพท์ HSK ระดับ 6 ที่เพิ่มเข้ามาใหม่อีก จำนวน 31 คำ รวมเป็นจำนวน 752 คำเท่านั้น คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 15.04% ซึ่งผลจำนวนคำศัพท์ ระดับ 6 ที่พบในหนังสือเรียนไม่เพียงแต่ไม่ถึงครึ่งของจำนวนคำศัพท์ที่เกณฑ์มาตรฐานการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 6 ที่กำหนดไว้ ทั้งยังมีความใกล้เคียงกับจำนวนคำศัพท์ที่เกณฑ์มาตรฐาน HSK ระดับ 6 ที่กำหนดไว้ในระดับน้อยมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิเคราะห์คำศัพท์ HSK ในหนังสือเรียนภาษาจีนของสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

จากผลการเปรียบเทียบคำศัพท์ในหนังสือเรียนภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน จำนวน 1,369 คำ กับวงคำศัพท์เกณฑ์มาตรฐานการสอบวัดระดับความรู้มาตรฐานภาษาจีน HSK ระดับ 1-6 สามารถอภิปรายผลได้ว่า นักศึกษาสามารถเรียนรู้คำศัพท์ HSK ระดับ 1-6 จากหนังสือเรียนภาษาจีนที่เรียนในชั้นปีที่ 1 ได้ทั้งหมดจำนวน 752 คำ ซึ่งเป็นการนับเฉพาะคำศัพท์ที่ปรากฏขึ้นมาใหม่ โดยผลจำนวนคำศัพท์ HSK ที่ได้ในแต่ละระดับไม่ซ้ำกัน กล่าวคือ คำศัพท์ที่เคยพบแล้วจะไม่ถูกนับรวมเข้าไปในระดับที่สูงขึ้น จึงได้ข้อมูลจำนวนสัดส่วนคำศัพท์ HSK แต่ละระดับในหนังสือเรียน ดังนี้

HSK ระดับ 1 มีจำนวน 129 คำ

HSK ระดับ 2 มีจำนวน 118 คำ

HSK ระดับ 3 มีจำนวน 166 คำ

HSK ระดับ 4 มีจำนวน 161 คำ

HSK ระดับ 5 มีจำนวน 147 คำ

HSK ระดับ 6 มีจำนวน 31 คำ

จากผลการเปรียบเทียบข้อมูลข้างต้น แสดงให้เห็นว่าหนังสือเรียนภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 1 มีคำศัพท์ HSK ระดับ 3 จำนวน 166 คำ ซึ่งถือว่าเป็นระดับที่มีจำนวนคำศัพท์เพิ่มเข้ามามากที่สุด ลำดับรองลงมาก็คือ HSK ระดับ 4 โดยมีคำศัพท์เพิ่มเข้ามาจำนวน 161 คำ ลำดับที่สามคือ HSK ระดับ 5 โดยมีคำศัพท์เพิ่มเข้ามาจำนวน 147 คำ ลำดับที่สี่คือ HSK ระดับ 1 โดยมีคำศัพท์เพิ่มเข้ามาจำนวน

129 คำ ลำดับที่ห้าคือ HSK ระดับ 2 โดยมีคำศัพท์เพิ่มเข้ามาจำนวน 118 คำ และลำดับสุดท้าย คือ HSK ระดับ 6 โดยมีคำศัพท์ที่เพิ่มเข้ามาน้อยที่สุด ซึ่งมีเพียง 31 คำ และจากผลการเปรียบเทียบข้างต้นอภิปรายได้ว่าจำนวนคำศัพท์ HSK ระดับ 3 และ HSK ระดับ 4 สอดแทรกเพิ่มเข้ามาในหนังสือเรียนภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 1 มากที่สุด เมื่อเทียบกับจำนวนคำศัพท์ HSK ในระดับอื่น ๆ

1. จากผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องคำศัพท์ในหนังสือเรียนภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 1 กับวงคำศัพท์เกณฑ์มาตรฐานการสอบวัดระดับความรู้มาตรฐานภาษาจีน HSK ระดับ 1-6 สามารถอภิปรายผลได้ว่า คำศัพท์ในหนังสือเรียนภาษาจีนมีคำศัพท์ HSK ระดับ 3 และ HSK ระดับ 4 สอดแทรกเพิ่มเข้ามามากที่สุด แต่เหตุผลดังกล่าวไม่ได้เป็นตัวกำหนดว่า เมื่อมีคำศัพท์ระดับดังกล่าว สอดแทรกเพิ่มเข้ามาในหนังสือเรียนมากที่สุดแล้ว จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ในวงคำศัพท์ HSK ในระดับนั้น ๆ มากที่สุดตามไปด้วย นอกจากนี้ ผลจากการวิจัย (แผนภูมิที่ 2) ชี้ให้เห็นว่าผลค่าเฉลี่ยสัดส่วนจำนวนคำศัพท์ในหนังสือเรียนภาษาจีนที่สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK มากที่สุด คือ คำศัพท์ HSK ระดับ 1 เนื่องจากผลจำนวนสัดส่วนคำศัพท์ในหนังสือเรียนคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 86% (150/129 คำ) และลำดับต่อมาคือ HSK ระดับ 2 โดยผลจำนวนสัดส่วนคำศัพท์ในหนังสือเรียนคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 82.33% (300/247 คำ) ดังนั้น จากผลสรุปดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความรู้ในวงคำศัพท์ HSK ระดับ 1 และ HSK ระดับ 2 ค่อนข้างครอบคลุมและใกล้เคียงกับจำนวนคำศัพท์ที่เกณฑ์มาตรฐานการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK กำหนดมากที่สุด หากจะสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ก็ถือว่าเป็นผู้ที่มีความพร้อมและความรู้ครอบคลุมด้านวงคำศัพท์ HSK ระดับ 1 และ HSK ระดับ 2

ผลสัดส่วนจำนวนคำศัพท์ HSK ระดับ 3 มีคำศัพท์ในหนังสือเรียนคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 68.83% (600/413 คำ) ซึ่งผลสัดส่วนจำนวนดังกล่าวนอกจากมีจำนวนเกินกึ่งหนึ่ง (50%) จากที่เกณฑ์มาตรฐานกำหนดแล้ว ยังจัดว่ามีความใกล้เคียงกับจำนวนคำศัพท์ที่เกณฑ์มาตรฐานการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ที่กำหนดไว้มาก ดังนั้น จากผลสรุปดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์ HSK ระดับ 3 ในหนังสือเรียนพอสมควร หากผู้เรียนได้รับการฝึกฝนเพิ่มเติมหรือผู้สอนสอดแทรกเนื้อหาคำศัพท์ในระดับดังกล่าวเพิ่มมากขึ้นจากองค์ความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว จะทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้วงคำศัพท์ HSK ในระดับ 3 ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น และสามารถพัฒนาองค์ความรู้ให้ใกล้เคียงกับจำนวนคำศัพท์ตามเกณฑ์มาตรฐานการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 3 ได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเตรียมความพร้อมในความรู้ด้านวงคำศัพท์สำหรับการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 3 ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้ Yang Defeng (1997) ได้สะท้อนแนวคิดที่สอดคล้องกับผลที่ได้รับจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ว่าการสอดแทรกคำศัพท์หรือการเลือกคำศัพท์ในการเรียนการสอน ควรคำนึงถึงขีดความสามารถของผู้เรียนประกอบรวมเป็นสำคัญ การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนสำหรับผู้เรียนในระดับต่าง ๆ มีระดับขอบเขตความยากง่ายในการเรียนรู้ หากยากเกินไปจะทำให้ความสนใจของผู้เรียนลดลง ซึ่งแนวคิดดังกล่าว ยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Yang Qizhou (2003) ที่ได้เสนอแนวคิดและแนวทางแก้ไขไว้ว่า หากมีคำศัพท์ใหม่ที่มีระดับยากขึ้น ควรคำนึงถึงจำนวนคำศัพท์ ควรปรับจำนวนคำศัพท์ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนเพื่อไม่ให้เนื้อหาที่เรียนยากเกินไปหรือสร้างความกดดันให้กับผู้เรียนมากเกินไป ควรเลือกสอดแทรกสอนคำศัพท์จากง่ายไปยาก นอกจากนี้ ความรู้ใหม่ควรจะสอดคล้องเชื่อมโยงกับความรู้เก่า หรือการจับกลุ่ม

คำศัพท์ในหมวดหมู่เดียวกันเพื่อสอดแทรกการสอนคำศัพท์ใหม่เพิ่มเติม เช่น 电脑 (คอมพิวเตอร์)、网络 (อินเทอร์เน็ต)、手机 (โทรศัพท์มือถือ) เป็นต้น ดังนั้น ผู้สอนควรมีเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ในการฝึกฝนหรือสอดแทรกคำศัพท์ให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด

ผลสัดส่วนจำนวนคำศัพท์ HSK ระดับ 4 คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 47.83% (1,200/574 คำ) ส่วนผลสัดส่วนจำนวนคำศัพท์ HSK ระดับ 5 คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 28.84% (2,500 /721คำ) และผลสัดส่วนจำนวนคำศัพท์ HSK ระดับ 6 คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 15.04% (5,000 /752คำ) ล้วนแสดงให้เห็นในลักษณะเดียวกันว่า มีจำนวนคำศัพท์ไม่ถึงครึ่ง (50%) ของจำนวนคำศัพท์ที่เกณฑ์มาตรฐานการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 4 HSK ระดับ 5 และ HSK ระดับ 6 ที่ได้กำหนดไว้ อีกทั้ง ยังมีความใกล้เคียงกับจำนวนคำศัพท์ที่เกณฑ์มาตรฐาน HSK กำหนดไว้ในระดับปานกลางไปจนถึงน้อยมากที่สุดอีกด้วย ดังนั้น จากผลสรุปดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าหากผู้เรียนเข้ารับการทดสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 4, HSK ระดับ 5 หรือ HSK ระดับ 6 โดยอาศัยหนังสือเรียนดังกล่าวนี้แล้ว ถือว่า HSK ทั้ง 3 ระดับดังกล่าว ยังเป็นระดับที่ค่อนข้างยากเกินไปสำหรับผู้เรียนหากเข้ารับการทดสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์คำศัพท์ (Chinese Proficiency Test : HSK) ในหนังสือเรียนภาษาจีนของสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีครั้งนี้ ทำให้ได้ทราบว่าผลจำนวนสัดส่วนคำศัพท์ในหนังสือเรียนภาษาจีนที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ใช้เรียนในปัจจุบันมีความสอดคล้องกับวงคำศัพท์เกณฑ์มาตรฐานวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 1 และ 2 มากที่สุด หากหลักสูตรต้องการให้นักศึกษาได้รับความรู้ด้านวงคำศัพท์ HSK ระดับ 1 และ 2 มากที่สุดในช่วงที่ศึกษาชั้นปีที่ 1 การเลือกใช้หนังสือเรียนภาษาจีนที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใช้เรียนในปัจจุบันถือเป็นสื่อที่เหมาะสมและสอดคล้องกับองค์ความรู้ที่ผู้เรียนควรจะได้รับตามที่กำหนด ทั้งยังสามารถผลักดันพัฒนาให้นักศึกษาได้รับความรู้และเป็นผู้ที่มีความรู้วงคำศัพท์ HSK ระดับ 3 ในช่วงที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1 ซึ่งสามารถทำได้โดยปรับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้รับการกระตุ้นและฝึกฝนการใช้คำศัพท์อย่างต่อเนื่องหรือผู้สอนสอดแทรกเนื้อหาคำศัพท์เพิ่มเติม เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ในวงคำศัพท์ระดับ 3 เพิ่มขึ้นนอกเหนือจากเนื้อหาคำศัพท์ที่มีอยู่แล้วในหนังสือเรียน ซึ่งจะเป็นการช่วยพัฒนาองค์ความรู้ด้านคำศัพท์ HSK ระดับ 3 และจะเป็นประโยชน์ต่อการเตรียมความพร้อมสำหรับการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นอีกด้วย อย่างไรก็ตาม ผู้สอนควรคำนึงถึงขีดความสามารถของผู้เรียนประกอบรวมเป็นสำคัญ โดยการปรับให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน เพื่อไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกว่เนื้อหาที่เรียนยากเกินไปหรือสร้างความกดดันให้กับผู้เรียนมากเกินไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สนใจการวิจัยในลักษณะนี้ หรือต้องการพัฒนาต่อยอดงานวิจัยในครั้งต่อไป สามารถนำข้อมูลในการวิจัยนี้ ไปเป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์คำศัพท์หนังสือเรียนในระดับชั้นปีอื่น ๆ หรือในรายวิชาเรียนของตนได้ เพื่อเป็นส่วนช่วยในการพิจารณาเลือกใช้หนังสือเรียนที่เหมาะสมและ

สอดคล้องกับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น และเป็นแนวทางในการพัฒนาหนังสือเรียนเพื่อใช้ในการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดยผ่านงานวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ กองวิจัยทางการศึกษา. (2543). *การศึกษาสภาพการเรียนรู้หนังสือของนักเรียน กรณีศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ สาธารณรัฐประชาชนจีน. (2548). *การวัดระดับความรู้ภาษาจีน Hanyu Shuiping Kaoshi (HSK)*. ปักกิ่ง: มหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่ง.
- ณัฐวุฒิ สุวรรณช่าง. (2558). ภาษาและวัฒนธรรมจีนกับการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. *วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี*, 17(1), 14-15.
- นุชนาฏ วรยศศรี. (2544). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของ นักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- นริศ วศินานนท์. (2559). การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย. *วารสารจีนศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 9(2), 270-271.
- Hong Ju Hee. (2017). *《小学语文教材词汇与新HSK词汇对比分析》*, 山东大学硕士论文.
- Laufer B. (1991). How much lexis is necessary for reading comprehension. In: ARNAUD P J L, BÉJOINT H. *Vocabulary and applied linguistics*. Basingstoke: Macmillan, 126-132.
- Nation I. (1990). *Teaching and learning vocabulary*. Boston: Heinle & Heinle Publishers.
- 王淑红. (2012). *《发展汉语·初级口语》(第二版)*, 北京语言大学出版社.
- 王玉响、刘娅莉. (2013). *《初级汉语综合课教材词汇的频率与复现》*, 华文教学与研究, (4): 75-83.
- 温志煜. (2013). *《中泰新HSK 和PAT7.4词汇对比分析》*, 天津大学硕士论文.
- 杨德峰. (1997). *《试论对外汉语教材的规范化》*, 语言教学与研究, (3): 17-29.
- 杨寄洲. (2003). *《编写初级汉语教材的几个问题》*, 语言教学与研究, (4): 52-57.
- 周小兵、陈楠. (2013). *《基于教材库的海内外汉语教材词汇考察和本土性研究》*, 国际汉语教学研究, (2): 268-277.
- 吴中伟. (2010). *《当代中文课文》泰语版(第一版)*, 华语教学出版社.
- 吴中伟. (2010). *《当代中文练习册》泰语版(第一版)*, 华语教学出版社.
- 吴日娜. (2014). *《对外汉语中级口语教材词汇问题的分析研究——以《发展汉语·中级口语》为例》*, 北京外国语大学硕士论文.

Transted Thai References

- Defeng, Y. (1997). A Research Normalization on Chinese Textbooks. *Language Teaching and Linguistic Studies*, (3), 17-29.
- Ju Hee, H. (2017). *Primary School Chinese Text Book Vocabulary and New HSK Vocabulary Comparison Analysis*. (Master Applied Linguistics, Shandong University).
- Laufer, B. (1991). *How much lexis is necessary for reading comprehension*. In: ARNAUD P J L, BÉJOINT H. *Vocabulary and applied linguistics*. Basingstoke: Macmillan.
- Ministry of Education, Division of Educational Research. (2000). *A research report on the study of literacy of students. A case study of Prathom Suksa 6 and Mattayomsuksa 1 students*. Bangkok: Religious Affairs.
- Ministry of Education, People's Republic of China. (2005). *Chinese Proficiency Test Hanyu Shuiping Kaoshi (HSK)*. Beijing: Beijing Language and Culture University.
- Nation, I. (1990). *Teaching and learning vocabulary*. Boston: Heinle & Heinle Publishers.
- Qizhou, Y. (2003). Some Thoughts on Compiling Elementary Chinese Textbooks. *Language Teaching and Linguistic Studies*, (4), 52-57.
- Rina, W. (2014). *A Research on Vocabulary of TCFL Intermediate Speaking Textbooks—Based on Developing Chinese Intermediate Speaking Course*. Master of Teaching Chinese to Speakers of Other Languages, Beijing Foreign Studies University.
- Shuhong, W. (2012). *Developing Chinese Elementary Speaking Course*. Beijing: Beijing Language Culture University.
- Vorayodsri, N. (2001). *Alternative: Factors related to achievement in English of students in Rajamangala Institute of Technology Phra Nakhon Tai Campus*. (Master Education, Srinakharinwirot University).
- Wasinanon, N. (2016). The Study of Thailand's Systematic Chinese Teaching Management if Higher Education. *Chinese Studies Journal: Kasetsart University*, 9(2), 270-271.
- Xiaobing, Z. and Nan, C. (2013). An E-Library-Based Study of the Vocabulary in Chinese Textbooks in China and Abroad and Their Localization Features. *International Chinese Language Education Studies*, (2), 268-277.
- Yuxiang, W. and Yali, L. (2013). On Word Frequency and Recurrence of Elementary Integrated Chinese Textbooks. *TCSOL Studies*, (4), 75-83.
- Zhongwei, Z. (2010). *Contemporary Chinese Exercise—Thai Language Version*. Beijing: Sinolingua.
- Zhongwei, Z. (2010). *Contemporary Chinese—Thai Language Version*. Beijing: Sinolingua.

Zhiyu, W. (2013). *A Comparative Analysis on Vocabularies of Thailand PAT7.4 Test and China New HSK Test*. (Master Applied Linguistics, Tianjin University).